

[Rimstad.]

minister et eksempel med en skjorte, hvis benzinforbrug det var særdeles vanskeligt at få fat på.

Jeg har nu undersøgt spørgsmålet og kan sige, at problemet kan løses, ganske vist ikke ud fra den af ministeren antydede, med næsten uovervindelige vanskeligheder forbundne, eksakte metode, men dog på en måde, der vil give et rigtigere resultat end det foreliggende. Sagen er den, at det pristal, vi her lovgiver om, er befriet for skatter og afgifter op til mellem 85 og 90 pct. Skal de sidste skatter også fjernes, kan det gøres på den måde, at man foretager et skøn over restskatternes betydning for hver enkelt af de ca. 400 enkeltposter, som pristallet beregnes ud fra. Under normale forhold vil det ikke have betydning, om de sidste 10-15 pct. af skatterne er fjernet eller ej, men det får betydning, så snart disse skatter stiger eller falder væsentligt i forhold til de skatter, der allerede er fjernet. Om der er sandsynlighed herfor, ved regeringen bedre end jeg. Jeg har bare angivet den vej, man kan gå for at nå en bedre løsning af problemet.

Jeg vil gerne tilføje, at det fordelings-skøn, jeg ovenfor har nævnt, ikke er noget nyt — man bruger det bl. a. ved kalkulationer inden for industrien — men ved pristalsberegningen ligger vanskeligheden deri, at et skøn er politisk diskutabelt og måske derfor vil være vanskeligt at få accepteret. Det er imidlertid ikke metodens skyld; det er menneskenes uforstandighed, der her kommer i vejen.

Jeg vil så gå over til at omtale ændringerne i lovforslaget om kollektive overenskomster.

I bedste fald er det ændringsforslag, som den højtærede arbejdsminister under udvalgsforhandlingerne har stillet for — som han siger — at tydeliggøre, at de såkaldte beløbsrammer skal være større end de beløb, der blev talt om ved første behandling, endnu et udtryk for sjuskeri, altså lovjaskeri.

Netop i spørgsmålet om lønforhøjelser er et beløb på 68 mill. kr. fra eller til ikke nogen ren bagatel i vor nuværende situation; men efter ministerens opfattelse har der hele tiden været talt om dette beløb som et grundbeløb for 1964-65, hvortil

altså kommer de yderligere tillæg på 139 mill. kr., der jo ikke alle skal komme de lavtlønnede til gode.

Jeg vil her gerne fremhæve, at disse beløb, som man nu vil bringe ind i det i forvejen alt for høje forbrugsbillede, vil blive årsagen til, at inflationen fortsætter, at konkurrenceevnen falder, og at den ene restriktion vil efterfølge den anden, for at man i praksis ude i marken kan bekæmpe de foranstaltninger, som regeringen nu — på trods af alle gode råd fra dens egne rådgivere, bl. a. formandskabet i det økonomiske samordningsråd — indfører under pres fra de folk, der er bagmændene og de virkelige regenter i denne situation, hvor regeringen blot er hånden, der lyrstrer. Det er nemlig ikke rigtigt, hvad flertallet har sat ind i udvalgsbetænkningen, at de samlede indkomstforhøjelser ligger inden for den ramme for forventede produktionsstigninger, som formandskabet i det økonomiske råd har ment var realisable.

Er det rigtigt, så kan jeg i hvert fald ikke læse indenad, for i overensstemmelse med det formandskabet tillagte ansvar har det i et brev til den højtærede statsminister henledt opmærksomheden på, at den økonomiske sanering, som omsforliget tilsigtede, ikke er opnået, at januarpristallet har udløst 2 dyrtidsportioner — 600-700 mill. kr. — at en ny dyrtidsportion — 350 mill. kr. — vil blive udløst med julipristallet, hvorfor der allerede er lagt beslag på den forventede produktionsstigning i 1963, og at underskuddet på betalingsbalancen på 1,5 milliard kr. i 1962 nødvendigvis må nedbringes i 1963, til hvilken nedbringelse en mulig produktionsstigning ud over den beregnede vil medgå, således at indtægtsstigningerne må begrænses til det mindst mulige — og det mindst mulige vil sige nul.

Inden for mit parti er vi stærkt misfornøjede med, at regeringen ikke har haft mod og mandshjerte til at gøre det eneste rigtige i den givne situation, nemlig at indføre det fuldstændige lønstop i forbindelse med et pris- og avancestop.

Vi vil derfor ikke — som jeg sagde allerede ved første behandling af regeringens plan — stemme for noget af regeringens 12 lovforslag, men tværtimod fremsætte følgende forslag om overgang til næste